

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/852/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514201317
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514201317.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudkýň Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Zuzany Matyiovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni C. R., X.. XX.XX.XXXX, L. X. L.. Š. X, H. X. L., v konaní o zaplatenie 186,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 13C/118/2014-38 zo dňa 27. 05. 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania odporkyni proti navrhovateľovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 186,34 eur. Náhradu trov konania nepriznal.

V predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania v súlade s ust. § 115a ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 200ea ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou dňa 17.10.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 446592426, na základe ktorej poskytol odporkyni úver výške 995,82 eur (30.00,00 Sk), ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 26,62 eur (802,00 Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci po dobu 59 mesiacov pri pevnej úrokovej sadzbe vo výške 17.30 % ročne. Odporkyňa si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v zmysle § 497 - 507 Obchodného zákonníka, avšak súd prvého stupňa na daný právny vzťah aplikoval aj zákon číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne ust. § 2 písm. a/, b/ a § 4 ods. 1. Súd prvého stupňa vzal zreteľ na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy bol povinný prihliadnúť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou, a to vrátane premlčania, pretože dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je premlčaný, pretože trojročná premlčacia lehota uplynula 20.9.2013 a žaloba bola podaná dňa 24.1.2014, čiže po uplynutí premlčacej doby. Žalobu z uvedeného dôvodu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa, návrhu vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil trovy odvolacieho konania.

V odvolaní navrhovateľ uviedol, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. V dôvodoch odvolania akcentoval na to, že súd prvého stupňa mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka § 387 ods. 1, 392 ods. 2 a § 397 a teda nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, lebo zmluva o úvere je absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V dôvodoch odvolania poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2MCdo 3/2011, 6MCdo 4/2012 ako aj na rozhodnutia krajských súdov (v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, Krajského súdu v Trnave 9Co/138/2013). Rovnako poukázal aj na komentár k § 52 Občianskeho zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od JUDr. Petra Vojčíka CSc.. Pokiaľ súd na daný prípad aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa k tomuto odvolateľ uviedol, že nemôže súhlasiť s tým, aby súd v danom prípade postupoval v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1.5.2014. Akcentujúc na ust. čl. I ods. 1 Ústavy SR a Nálezy Ústavného súdu SR PL ÚS 16/95 a PL ÚS 36/95 a Nálezu Ústavného súdu SR z 8.3.2011 III. ÚS 348/06 aplikáciou ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvanej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 1 Dodatočného protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej v čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd.

Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30.4.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b ZoOS, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdov) ex offio prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou ustanovenia § 5b ZoOS na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa.

Zároveň odvolateľ akcentoval na to, že priamym aplikovaním § 5b ZoOS súd taktiež porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Navyše vzniká reálna hrozba, že súd by tak spôsobil navrhovateľovi škodu.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti s poukazom na to, že navrhovateľ si v konaní uplatní svoj nárok žalobným návrhom zo dňa 1.4.2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b ZoOS nadobudlo účinnosť až dňa 1.5.2014, navrhovateľ nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci.

Odporkyňa vo vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že je nezamestnaná s dvoma maloletými deťmi, uviedla, že navrhovateľ nepredložil súdu ďalšie nové skutočnosti, preto by súd nemal na odvolanie bez ďalšieho prihliadať.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal navrhovateľ v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p. verejne vyhlásil po tom, čo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Z obsahu odvolania je možné vyvodiť iba odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. teda, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní síce uvádza, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci, ktorý podľa obsahu možno podradiť pod ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. teda, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Z obsahu odvolania navrhovateľa nevyplýva aký navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností súd prvého stupňa nevykonal.

Odvolací súd dospel k záveru, že ani uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. nesprávne právne posúdenie veci nie je naplnený.

Podľa ust. § 52 ods. 2 veta 3 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Preto odvolacia námietka navrhovateľa, že súd prvého stupňa mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní, lebo ide o obchodno-právny vzťah, neobstojí. Súd prvého stupňa správne pre svoje rozhodnutie aplikoval ustanovenia § 101 a 103 OZ o premlčaní a správne dospel k záveru, že splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.9.2010 v celkovej výške 186,34 eur sú premlčané, keďže navrhovateľ podal návrh na poštovú prepravu dňa 11.4.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty (§ 103 OZ).

Zákonom č. 102/2014 Z.z. ako bod 11 čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b v tomto znení:

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ide nepochybne o legislatívne vyjadrenie princípu ochrany slabšej strany, in concreto spotrebiteľa v právnych vzťahoch. Tento zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014, a zákonodarcu nestanovil žiadne intertemporálne pravidlá. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne vzal zreteľ na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, lebo ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou.

Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že napriek tomu, že ust. § 52 ods. 2 veta tretia OZ a ust. § 5b zák. č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudli účinnosť až 1.5.2014, právne predpisy, ktorých súčasťou sú nemajú prechodné ustanovenia, nejde o normy hmotného, ale procesného práva, čo znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žalobu zamietol v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil i výrok o trovách konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva, lebo úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a neúspešný navrhovateľ nemá právo na ich náhradu (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.